

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **P. Š.**
bytem K. 640/29, X V. M.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2019, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále jen „magistrát“) ze dne 26. 9. 2018, č. j. X, kterým magistrát uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku.
2. Žalobce z nedbalosti dne 27. 1. 2018 v 9.36 h na pozemní komunikaci ulici 9. května v Přerově v blízkosti areálu ČSAD jako řidič motorového vozidla tov. zn. Škoda Superb, RZ X, ve směru jízdy na obec Horní Moštěnice, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci 50 km/h. Hlídka Policie České republiky (dále jen „policie“) žalobci naměřila silničním radarovým rychloměrem LaserCam4 rychlost 65 km/h, po odečtu odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h rychlost jízdy 62 km/h, čímž žalobce porušil § 18

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

odst. 4 zákona o silničním provozu. Magistrát žalobci za přestupek uložil pokutu ve výši 1 700 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení 1 000 Kč.

3. Žalovaný změnil rozhodnutí magistrátu ve výroku tak, že slovo „radarovým“ (rychloměrem) zaměnil slovem „laserovým“.
4. **Žalobce v žalobě** namítal, že správní orgány konstatovaly soulad měření s návodem k obsluze, ale neprovedly ho jako důkaz, i když to žalobce navrhoval. Ve věci byl spor o správnost měření, protože záměrný kříž ležel částečně mimo měřené vozidlo a sporné bylo splnění dalších podmínek měření podle návodu. Podle žalobce výpovědi policistů, že postupovali v souladu s návodem k obsluze rychloměru, nejsou dostačující. Nepostačuje ani tvrzení žalovaného, podle kterého v případě nedodržení návodu vůbec nedojde ke změření rychlosti. Podle Českého metrologického institutu takto rychloměr nefunguje, což žalobce dokládá vyjádřením Českého metrologického institutu a navrhuje ho provést před soudem jako důkaz.
5. Neplatné a nepoužitelné jako důkaz je měření, jehož výstupem je fotografie, na které neleží záměrný kříž celý na měřeném vozidle. Taková fotografie neprokazuje skutečnou rychlost jízdy vozidla. Magistrát k navrženému důkazu vyjádřením Českého metrologického institutu uvedl, že se nevztahuje k danému přestupku a žalovaný uvedl, že kříž leží na měřeném vozidle. Podpis na vyjádření z roku 2015 není důvodem k neprovedení důkazu. Je sice pravda, že střed záměrného kříže leží na měřeném vozidle, ale neleží na něm celý.
6. Žalobce namítal, že svědci vypovídali k odlišným skutkům, což vyplývá z toho, že do mapky zakreslili zcela jiná místa, odkud mělo být měření rychlosti provedeno. Proto správní orgány neměly ke svědeckým výpovědím přihlížet. Správní orgány tuto námitku řádně nevypořádaly.
7. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že žalobní námitky jsou totožné s námitkami, které žalobce vznesl ve správním řízení a s těmi se magistrát vypořádal.
8. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Krajský soud ve vztahu k žalobním námitkám zjistil **ze správního spisu** z oznámení přestupku ze dne 21. 2. 2018, že hlídka policie zastavila vozidlo žalobce u vjezdu do areálu firmy „DekTrade“.
10. Podle záznamu o přestupku z rychloměru je záměrný kříž z větší části (více než poloviny) na vozidle a střed záměrného kříže je v horní části registrační značky vozidla.
11. Podle úředního záznamu policie ze dne 27. 1. 2018 se stanoviště hlídky nacházelo v Přerově na ulici 9. května u areálu ČSAD.
12. Z ověřovacího listu č. 8012-OL-70543-17 ze dne 12. 12. 2017 soud zjistil, že silniční laserový rychloměr LaserCam4 byl ověřen téhož dne a ověření platí do 11. 12. 2018. Ověřovací list vydal Český metrologický institut.
13. Zmocněnec žalobce při ústním jednání u magistrátu dne 8. 8. 2018 neposkytl žádné vyjádření, pouze převzal fotokopie listin ze spisu s tím, že se vyjádří po výsledku svědků.

14. Svědek O. B. (policista) vypověděl, že stáli u areálu ČSAD, je tam autobusová zastávka, stáli na betonovém plácku čelně k vozovce. Radar v průběhu měření nevykazoval žádné závady a měření probíhalo v pořádku. Po změření rychle jedoucího vozidla od centra Přerova směrem na Horní Moštěnice se za ním policisté vydali ihned po změření, svědek ho měl stále ve vizuálním kontaktu a zastavili ho u areálu „DekTrade“. Řidič oznámení o přestupku nepodepsal, ani se k věci nevyjádřil. K dotazu magistrátu svědek uvedl, že viditelnost byla dobrá a ve výhledu jim nic nebránilo. Svědek zakreslil do mapy stanoviště hlídky a směr jízdy žalobce.
15. Svědek P. L. (policista) uvedl, že prováděli měření dovolené rychlosti u areálu firmy ČSAD, kde je povolena rychlost do 50 km/h. Svědek obsluhoval měřič rychlosti. Stanoviště měli u autobusové zastávky u areálu ČSAD. Za předmětným vozidlem okamžitě po změření vyjeli a zastavili ho na vjezdu k areálu „DekTrade“. Mezi nimi nejelo žádné vozidlo. Žalobce uvedl, že s přestupkem souhlasit nebude a že mají věc oznámit správnímu orgánu. Tiskopis oznámení přestupku žalobce nepodepsal, ani se do něj nevyjádřil. Viditelnost byla dobrá a ničím nebyla snížena. Svědek byl obsluha radaru, má platné osvědčení, radar byl v pořádku a nevykazoval žádné chyby. Byl nastaven v souladu s návodem k obsluze a takto byl obsluhován i při měření, v souladu s návodem byly nastaveny podmínky měření a měřená rychlost. K dotazu zmocněnce, zda svědek může tento postup v souladu s návodem popsat, svědek uvedl, že ho popisovat nebude, protože se jedná o interní předpisy. Na výzvu magistrátu k odpovědi svědek uvedl, že červeným tlačítkem zapnul radar a na obrazovce naběhl program pro test laseru, který proběhl v pořádku. Pak svědek zadal přihlašovací údaje, vyplnil stanoviště, v hlavní nabídce zvolil manuální režim a jako světelné podmínky zvolil polojasno, povolenou rychlost 50 km/h a ikonou pro záznam rychlosti zvolil záznam od 63 km/h. Pak začal měřit, a to tak, že zmáčkl tlačítko spouště, které v průběhu držení měří a po spuštění vypíná měření. Jelikož se světelné podmínky měnily, několikrát měnil nastavené podmínky počasí. K dotazu správního orgánu na špatnou kvalitu fotografie z rychloměru svědek uvedl, že kvalita odpovídá ceně, svědek vše řádně nastavil, je to dané typem zařízení, jaké má rozlišení a podobně.
16. Přílohami protokolu jsou mapy se shodným označením polohy hlídky policie a směru jízdy žalobce (rozdíl činí asi 5 mm).
17. Žalobce v písemném vyjádření dne 14. 8. 2018 namítl, že se přestupku nedopustil, že měl na tempomatu nastavenou rychlost 50 km/h, že byl porušen návod k obsluze, jak vyplývá z umístění záměrného kříže, kvality snímků rychloměru a výpovědi svědka L. Žalobce navrhl důkaz vyjádřením Českého metrologického institutu, podle kterého když záměrný kříž je zčásti na vozovce, nebyl dodržen postup obsluhy rychloměru. Žalobce navrhl provést jako důkaz návod k obsluze, podle kterého lze zaznamenat čitelně registrační značku vozidla až na vzdálenost 200 m. V daném případě šlo o vzdálenost 187 m a nelze rozeznat registrační značku. Ke „slip efektu“ dojde, když záměrný kříž na začátku měření, které trvá 0,3 sekundy, je zaměřen do jiného bodu než na jeho konci. V dalším přiloženém vyjádření Českého metrologického institutu je k tomu uvedeno, že výstup z měření pak není směrodatný. Žalobce žádal, aby magistrát k výpovědím svědků nepřihlížel, protože pouze četli úřední záznamy a vypovídali o různých skutcích, do mapky označili jiná místa měření.
18. **Magistrát v rozhodnutí o přestupku** uvedl, že vycházel ze spisu policie, obsahu protokolu o ústním jednání a map, z vyjádření žalobce a výpisu z evidenční karty žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Přestupkové jednání bylo žalobci prokázáno výstupem ze silničního laserového rychloměru, jehož součástí je snímek vozidla naměřená rychlost, datum, čas, nejvyšší dovolená rychlost v místě, číslo snímku z měřiče a výrobní číslo zařízení. Rychloměr byl ověřen, jak je doloženo platným ověřovacím listem. V souladu se zákonem o metrologii jsou radary schvalovány s jednotnou odchylkou ± 3 km/h, pokud je zjištěna rychlost do 100 km/h. Rychloměr splňoval požadavky řádně kalibrovaného schváleného měřicího zařízení a snímek z něj je neopakovatelným a jedinečným důkazem, kde bylo vozidlo řízené žalobcem zachyceno. Citovanými listinami a fotografiemi bylo prokázáno, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost, jinak by ho hlídka policie nezastavila.

19. Magistrát se neztotožnil s námitkami žalobce, že z umístění záměrného kříže, špatné kvality fotografie a výpovědi svědka L. vyplynulo, že byl porušen návod k obsluze, tomu nic nenasvědčuje. Ke kvalitě fotografie se vyjádřil svědek L., že vše nastavil správně, a právě z důvodu horší kvality fotografie byl předvolán magistrátem. Svědci se shodli na tom, že vozidlo bylo od změření do zastavení na dohled a vyloučili záměnu vozidla i řidiče. Podle fotografie střed záměrného kříže se nachází na vozidle a rychlost byla měřena laserovým rychloměrem, který nezaznamenal žádné chybové hlášení, z čehož vyplývá podle judikatury, že měření proběhlo v pořádku.
20. Magistrát souhlasil s tvrzením žalobce, že nestačí pouhé konstatování, že měření proběhlo v souladu s návodem, a proto svědka vyzval, aby uvedl blíže, jak postupoval při měření rychlosti, což svědek učinil. Z výpovědi svědka nelze usuzovat na to, že nepostupoval v souladu s návodem k obsluze. Policista, který měření provedl, je služebně zařazený pod dopravní inspektorát, je řádně proškolen k používání záznamových zařízení k měření rychlosti a magistrát neměl pochybnosti o jeho schopnosti odborně obsluhovat předmětné radarové zařízení. V průběhu řízení nenastaly žádné pochybnosti o tom, že při obsluze radaru policista nepostupoval v souladu s příslušným návodem. Proto magistrát považoval další dokazování návodem k obsluze a vyjádřeními Českého metrologického institutu za nadbytečné úkony, navíc prvé vyjádření bylo z roku 2015, je irelevantní a druhé vyjádření obsahuje pouze obecnou informaci o tom, že při měření rychlosti je nutné dodržovat postup stanovený návodem k obsluze.
21. Drobné rozdíly ve výpovědích, které žalobce zdůrazňoval ve vyjádření, magistrát označil jako nepodstatné vzhledem ke zjištěnému typu přestupku (například oblečení žalobce, počet osob ve vozidle). Magistrát se neztotožnil s tvrzením žalobce, že policisté určili jako místo měření zcela jiná místa, protože oba shodně vypověděli, že měření probíhalo v Přerově na ulici 9. května u areálu ČSAD u autobusové zastávky a změřené vozidlo jelo ve směru k výjezdu z obce Přerov; totéž policisté označili do předložených map. Policisté nečetli své odpovědi na otázky ani volnou výpověď z úředních záznamů, což lze snadno ověřit porovnáním úředních záznamů se svědeckými výpověďmi. Navíc zmocněnec žalobce byl přítomen při ústním jednání, a kdyby jeho tvrzení bylo pravdivé, jistě by to na místě ihned namítal.
22. **Žalobce v odvolání** vznesl shodné námitky jako ve vyjádření ve správním řízení nebo v žalobě.
23. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** uvedl, že spáchání přestupku zjistil ze záznamu z měřicího zařízení, který byl v kritickém okamžiku pořízen. Každé měřicí zařízení, které policie používá k měření rychlosti vozidel, musí odpovídat zákonu o metrologii a prováděcím vyhláškám a měřidlo musí mít platné typové schválení a každý kus musí být

pravidelně ověřován. Policisté předmětné vozidlo předepsaným způsobem zastavili a jako řidiče spolehlivě zjistili žalobce.

24. Žalovaný k námitkám žalobce uvedl, že v souladu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a § 79a odst. 1 věty první zákona o silničním provozu měření rychlosti vozidel představuje jeden ze způsobů, kterým státní moc uplatňuje své oprávnění dohlížet na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Zákon dává oprávnění policii měřit rychlost vozidel, avšak jakým způsobem bude měření probíhat, již zákon podrobně neupravuje a není to ani možné, protože by se nikdy nepodařilo postihnout všechny situace, které mohou při měření rychlosti nastat. To neznamena, že není nutné trvat na kvalitě provedeného měření a splnění dalších podmínek, jako správně fungujícím a kalibrovaným měřicím zařízením, metodice měření, proškolené obsluze, měření v souladu s návodem k obsluze a dalších. Samotnou kvalitu měření posuzují správní orgány a soudy v řízení o přestupku v každé věci individuálně. Obviněný má právo kvalitu důkazního prostředku rozporovat. Při hodnocení důkazů správní orgán vychází z předpokladu, že použité měřicí zařízení bylo schváleno autorizovaným metrologickým střediskem pro účely měření rychlosti. Jde o otázku technickou a nikoliv právní. Pro účely právních vztahů je postačující stanovení povinnosti orgánů veřejné moci používat měřicí přístroje pracující s deklarovanými veličinami a jejich jednotkami, jak je upraveno v zákoně o metrologii. Úprava principu nebo způsob měření, případně dokonce typu či modelu měřicího přístroje v právním předpisu, by odporovala požadavku, aby právní normy upravovaly pouze právní vztahy adresátů právních předpisů, jak dovodila judikatura. Bylo důležité, že magistrát ověřil schválení měřicího přístroje a jeho kalibraci a samotný technický popis či snad návod k obsluze je pak nad rámec rozhodování a nemůže znamenat nesprávnost měření či nezákonnost napadeného rozhodnutí.
25. K námitce žalobce ke kvalitě měření rychlosti a ke kvalitě pořízeného snímku změřeného vozidla žalovaný uvedl, že nekvalitní snímek neznamena, že nebyla správně změřena rychlost vozidla. Zjištění vozidla a jeho rychlosti bylo osvědčeno následně i dalšími důkazy, tedy výpověďmi svědků. Dle záznamu z měřicího zařízení leží záměrný kříž, respektive jeho střed na měřeném vozidle, a proto není důvod se domnívat, že měření rychlosti neproběhlo korektně. Ani žalovaný neshledal objektivní důvody k provedení důkazu návodem k obsluze. Svědek, který byl proškolen k obsluze rychloměru, vypověděl, že postupoval v souladu s návodem k obsluze rychloměru a svůj obvyklý postup před započítím měření rychlosti ve výpovědích podrobně popsal. Žalobce žádnými konkrétními námitkami či otázkami na svědka tento postup nerozporoval. Žalovaný tak neshledal nutnost porovnání jednotlivých kroků obsluhy rychloměru s kroky popsány v návodu k obsluze. Ani záznam z rychloměru a zjištěná rychlost nevykazují žádné nestandardní údaje, které by nasvědčovaly nesprávnému měření či namítanému „slip efektu“. Ke změřením rychlosti laserovým rychloměrem došlo a záznam z měřicího zařízení ve spojení se způsobem provedení měření a výpovědí policisty, který měření provedl, nevyvolává žádné pochybnosti o zjištění skutkového stavu; umístění záměrného kříže či snížená kvalita záznamu z rychloměru nemůže úspěšně zpochybnit správnost změřené rychlosti. Žalovaný považoval provedené důkazy v řízení za dostatečné a osvědčující spáchání daného přestupku. Žalobce neunesl přenesené důkazní břemeno a měření nepochybnil. Žalovaný se ztotožnil se všemi důvody rozhodnutí magistrátu. Žalobce se neobrátil na Český metrologický institut a nepožádal ho o vyhodnocení záznamu rychloměru.

26. Žalovaný neshledal ani rozpory ve svědeckých výpovědích o místě spáchání přestupku a označil jeho popis za souladný s judikaturou správních soudů, skutek byl dostatečně vymezen a je nezaměnitelný. Žalobce v době a místě zjištění přestupku policistům nic nenamítal.
27. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
28. **Nepřezkoumatelnost** soud v napadeném rozhodnutí (jakožto jednoho celku rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně) neshledal. Rozhodnutí obsahuje rozhodné skutečnosti pro vyvození skutkových i právních závěrů, posouzení věci i všechny zákonné náležitosti, stejně jako dostatečné vypořádání námitek žalobce ze správního řízení.
29. Žalobce zpochybňuje **správnost měření** kvůli záměrnému kříži, který se podle jeho názoru částečně nenacházel na měřeném vozidle. Je pravdou, že na fotografii z měřicího přístroje nacházející se na č. l. 3 správního spisu je vidět, že zatímco horní část kříže, jeho střed a boční ramena se nacházejí v dolní části vozidla, dolní část kříže se částečně nachází mimo vozidlo, na vozovce. Podstatné je, že většina a střed záměrného kříže v posuzované věci leží na měřeném vozidle. K platnosti měření za situace, kdy se záměrný kříž nachází na měřeném vozidle pouze částečně, se již Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil, a to např. v rozsudcích ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 As 149/2017-47, či ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, kde bylo popsáno fungování rychloměru MicroDigiCam včetně vyvrácení možnosti chybného měření. Obdobně dospěl soud k závěru o správnosti záznamu z měření v rozsudku ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 107/2015-52, kdy záměrný kříž na fotografii chyběl. I další judikatura dospěla ke stejnému závěru, viz např. rozsudky ze dne 22. 4. 2020, č. j. 4 As 451/2019-39, ze dne 21. 10. 2019, č. j. 1 As 105/2019-36, nebo ze dne 25. 4. 2019, č. j. 1 As 11/2019-37. Podle citované judikatury je stěžejní, že umístění záměrného kříže na fotografii z měřicího zařízení nevzbudilo žádnou pochybnost o tom, že bylo změřeno konkrétní vozidlo a je zřejmé, že měření probíhalo čelem k vozidlu. Žalobcově námitce, že došlo k chybnému měření, neboť záměrný kříž se ve spodní části nachází na vozovce, proto nelze přisvědčit.
30. V projednávané věci ze správního spisu vyplývá, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Součástí spisu je oznámení podezření z přestupku, a to včetně fotografií změřeného vozidla a dat z měřicího přístroje včetně identifikace osoby obsluhující tento přístroj, dále platný ověřovací list měřicího zařízení a svědectví policisty, který uvedl, že má platné osvědčení, což vyplývá rovněž z jeho služebního zařazení. Ověřovací list se vztahoval k rychloměru, kterým bylo měřeno, platnost ověření pokrývala i den, kdy k měření došlo.
31. Ani soud nepovažuje za rozdílné **určení místa stanoviště hlídky policie**, pokud ho policisté zaznačili do map s rozdílem asi 5 m (na mapě nejvýše 5 mm). Rozhodně tento detail s ohledem na všechny okolnosti věci nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Svědci se výslovně shodli na označení místa měření ve svých výpovědích, nejednalo se o zcela odlišná místa a nejsou pochybnosti o skutku a změřeném vozidle.
32. Co se týče **vyjádření Českého metrologického institutu** na č. l. 43, 44, 61 a 62 správního spisu, soud se ztotožňuje s hodnocením těchto listin správními orgány a jako důkazy je považuje za nadbytečné pro správní i soudní řízení. Vyjádření z roku 2015 je rozporné: uvádí, že měření bylo správné, i když „záměrný kříž – místo dopadu měřicího laserového svazku – leží částečně na vozovce“, ale současně dále doporučuje, aby „takové případy byly brány jako nedodržení návodu k obsluze“ a „přestupková řízení zastavena“. Ani takové

„odborné vyjádření ke skutkovému stavu“ nezavazuje správní orgán povinnosti zjistit skutkový stav podle § 3 a § 50 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Navíc pravost listiny nebyla osvědčena (nemá adresáta, forma je odlišná od ostatních vyjádření, jde o pouhou kopii atd.). Vyjádření z let 2017 a 2018 ve formě odpovědi na žádost o informace pouze velmi obecně uvádějí, že je třeba dodržovat návod k obsluze rychloměru, nelze vyloučit chyby v měření, i když měření proběhne (tj. nezobrazí se chybové hlášení), ale neposkytují žádnou odpověď na situaci v konkrétním případě ani ke konkrétnímu měřicímu zařízení a umístění záměrného kříže. Ve vyjádřeních z roku 2018 Český metrologický institut zdůrazňuje, že se nemůže k otázkám tazatele vyjádřit, že posuzování důkazů v konkrétní věci leží na správním orgánu. Citovaným vyjádřením tedy nelze přisuzovat obecnou platnost a pro posouzení věci nejsou směrodatná, do zjištěného skutkového stavu nevnesla důvodné pochybnosti.

33. Za výše popsané situace bylo nadbytečné provádět i důkaz návodem k obsluze.
34. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
35. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 4. září 2020

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně